

2

திருமண உறவு

அதிகம் தாளித்த உணவுகளை விசேஷமாக மாமிச உணவுகளையும் குழம்புகளையும் மற்றும் 12 காபி போன்ற கிளர்ச்சியூட்டுகிற பானங்களையும் உட்கொள்வதால் ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் பசியார்வத்தைத் தூண்டுகிறார்கள். இதனால் உடல் சுகவீனமடைந்து, ஜீரண உறுப்புகள் பாதிக்கப்பட்டு, மனத்திறன்கள் மழுங்கிப்போக, கீழ்த்தரமான உணர்வுகள் தூண்டப்பட்டு ஆட்சிசெய்கின்றன. பசி இயற்கைக்கு மாறானதாகி, கட்டுப்படுத்தக்கூடாததாக ஆகின்றது. இரத்தஓட்டம் சீரற்றதாகி, இரத்தம் மாசுபடுகிறது. முழு சரீரமும் தாறுமாறாகிறது. முழுவதும் ஒழுங்கற்றுப் போகும்வரை, உணர்ச்சியூட்டுகின்ற கெடுதியான காரியங்களுக்கு ஏங்கி, பசியார்வம் காரணமற்றதாகிறது.

அநேகரிடம், சுகத்தை அழிக்கும் கலவைகள் கொண்ட, அதிக விஷ முள்ளதாக்கப்பட்ட, வெறுக்கத்தக்க புகையிலை மது ஆகியவைகளுக்காக பசி கூச்சல்போடுகிறது. அநேகர் இதோடு நிற்பதில்லை. கீழ்த்தரமாக்கப்பட்ட அவர்களுடைய பசியார்வம், மூளையை இன்னும் மரத்துப்போகச் செய்கின்ற பலமான பானங்களை விரும்புகிறது. இவ்வாறாக, பசி அவர்களுடைய அறிவுத்திறனை முழுமையாக கட்டுப்படுத்தும்வரை — எல்லைகளை எட்டுமளவு அவர்கள் தங்களைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். தேவசாயலில் உண்டாக்கப்பட்ட மனிதன் தன்னைக் கீழான மிருகங்களைவிடவும் கீழ்த்தர மாக்குகிறான். மனிதத்தன்மையும் மரியாதையும் பசிக்கு பலிகொடுக்கப் படுகின்றன. மனிதன் உணர்வுகள் மழுங்க காலம் தேவைப்படும். என்றாலும் படிப்படியாகவும் நிச்சயமாகவும் அது நடந்தேறுகிறது. மிக அதிகம் தாளிக்கப்பட்ட உணவுகளில் முதலில் திளைத்தது, ஆரோக்கியமற்ற பசியை உண்டாக்கி, ஆரோக்கியமும் அறிவும் இச்சைக்கு பலியாகும்வரை அது ஒவ்வொருவிதமான பசிவேட்கைக்கும் வழியை ஆயத்தப்படுத்தியது.

சொத்து சம்பாதிக்காதவர்களும், பரம்பரை சொத்து இல்லாத அநேகரும் திருமண உறவுக்குள் நுழைந்திருக்கிறார்கள். சொத்து சம்பாதிப்பதற்கான சரீர்பெலமும் மன திறமையும் அவர்களிடம் இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள்தான் திருமணம் செய்ய அவசரப்படுகிறவர்களும், சரியான உணர்வுகளின்றி பொறுப்புக்களை தங்கள்மீது எடுத்துக்கொண்டவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நேர்மையான உயர்வான உணர்வுகளைப் கொண்டிருக்கவில்லை; கணவன் மற்றும் தகப்பனுடைய கடமைகளைக்குறித்த — குடும்பத்தின்

தேவைகளுக்குக் கொடுப்பதற்காக என்ன தேவைப்படும் என்பதைக்குறித்த சரியான கருத்தையும் பெற்றிருக்கவில்லை. அவர்கள் தங்கள் தொழில் வளர்ச்சியில் காட்டும் கவனத்துக்கொத்த கவனத்தையே தங்கள் குடும்ப வளர்ச்சியிலும் காட்டுகிறார்கள். தொழிலில் திறமையில் குறைவுள்ளவர்களும், உலகத்தோடு இணைந்துசெல்லத் தகுதியில்லாதவர்களுந்தான் பொதுவாக தங்கள் வீடுகளை பிள்ளைகளால் நிரப்புகிறார்கள். ஆஸ்திகள் சம்பாதிப்பதில் திறமையானவர்கள், பொதுவாக தேவைகளைச் நன்றாகச் சந்திக்கும் தகுதிக்கும்மேலாக பிள்ளைகளைப் பெறுவதில்லை. தங்களை கவனித்துக்கொள்ள தகுதியற்றவர்கள் பிள்ளைகள் பெறக்கூடாது. இவ்வாறு தவறாக கணக்குப்போட்டவர்களின் பிள்ளைகள்தான் அதிகமாக முரடர்களாக வளர விட்டுவிடப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சரியாக போஷிக்கப்படுவதோ உடுத்தப்படுவதோ இல்லை. சரீர மன பயிற்சிகளையும் பெறுவதில்லை. பிள்ளைகளுக்காவது பெற்றோர்களுக்காவது இல்லம் என்னும் வார்த்தையில் எவ்வித புனிதமும் இல்லை.

திருமணம் என்னும் அமைப்பு மனிதனுக்கு ஆசீர்வாதமாயிருக்கும்படி பரலோகத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டது. ஆனால் பொதுவாக பயங்கரமான சாபமாக ஆக்கும்படி அது தவறாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. திருமண உறவிற்குள் நுழைகிற அதிகமான ஆண்களும் பெண்களும், ஒருவரையொருவர் நேசிக்கிறார்களா என்பதுமட்டுந்தான் தீர்மானிக்க வேண்டிய ஒரே கேள்வி என்பதுபோல நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் திருமண உறவில் இதைவிடவும் பெரிய பொறுப்பு அவர்கள்மேல் தங்குகிறதென்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். தங்களுடைய பிள்ளைகள் சரீர சுகம் மற்றும் மன ஆன்மீக பெலத்தைப் பெற்றிருப்பார்களா என்பதை அவர்கள் கருத்தில்கொள்ளவேண்டும். தங்களிடமிருந்து சமுதாயம் எதிர்பார்க்கிறது என்பதையும், தங்களுடைய குடும்பச் செல்வாக்கின் பாரம் அதனுடைய வளர்ச்சியையோ அல்லது விழுக்கையையோ தீர்மானிக்கும் என்பதையுக்குறித்த, எளிதில் வீசிவிடக்கூடாத உயர்ந்த உன்னத கவனத்தால் சிலரே அசைக்கப்படுகிறார்கள்.

சமுதாயம் குடும்பங்களால் ஆனது. சமுதாயத்தை வார்ப்பதில் குடும்பத் தலைவர்கள் பொறுப்பானவர்களாயிருக்கிறார்கள். தரப்படவேண்டிய கவனமின்றி திருமண உறவுக்குள் பிரவேசிப்பவர்கள், அவர்கள் மாத்திரம் கஷ்டப்பட்டால், வரும் தீமை பெரிதாக இருக்காது. அதேபோல அதன் பாவமும் சிறியதாகவே இருக்கும். ஆனால் மகிழ்ச்சியற்ற திருமணங்களினால் எழும் துன்பம், அந்த இணைப்பினால் உண்டாகும் பிள்ளைகளால் உணரப்படுகிறது. துன்பத்திலேயே வாழும் ஒரு தவிர்க்கமுடியாத நிலையை பிள்ளைகள்மேல் அவர்கள் வைக்கிறார்கள். பெற்றோர்களின் கவனமற்ற

நடக்கையின் விளைவுகளை அப்பாவி குழந்தைகள் அனுபவிக்கிறார்கள். தங்கள் திருமண உறவிலே தூண்டுதல்களையோ கண்முடித்தனமான உணர்ச்சிகளைப் பின்பற்றி, பின்னர் வெவ்வேறு காரணங்களினால் வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியில்லை, சந்தோஷமில்லை, எனவே அது பாரமானது என்று உணரச்செய்வதற்கேதுவாக, அப்பாவி குழந்தைகளை உலகத்திற்குள் கொண்டுவருவதற்கு ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் உரிமை இல்லை. பெற்றோர்கள் கொண்டிருக்கிற குறிப்பான குணங்களை பொதுவாக பிள்ளைகளும் சுதந்தரிக்கிறார்கள். இதோடு கூட தங்களைச் சுற்றிலும் எவ்வித மீட்கும் செல்வாக்குமின்றி அநேகர் மேலே வருகிறார்கள். அவர்கள் அடிக்கடி வறுமையாலும் அசுத்தங்களாலும் நெருக்கப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சுற்றுப்புறங்கள் மற்றும் உதாரணங்களிலிருந்து மேலே வரும் பிள்ளைகளிடம், அவர்கள் சன்மார்க்க நெறியில் பெற்றோரைவிடவும் தரம் தாழ்ந்திருப்பார்கள் என்பதையும், அவர்களுடைய குறைகள் ஒவ்வொருவிதத்திலும் பெற்றோரைக்காட்டிலும் வெளிப்படையாக தெரியும் என்பதையும்விட வேறு என்ன எதிர்பார்க்கமுடியும். இவ்வாறாக இந்த வகுப்பார் தங்கள் குறைகளை நிலைத்திருக்கச்செய்து, தங்கள் சந்ததியை வறுமையாலும், அறிவாற்றலின்மையாலும், சீரழிவினாலும் சபிக்கிறார்கள். தங்களுடைய துன்பத்தைப்பகிராந்துகொள்ளவும், தலைமுறை தலைமுறையாக சேர்ந்துகொள்ளும் அவலங்களோடு தங்களுடைய சொந்தக் குறைகளையும் சேர்க்கவும் பிள்ளைகளையாவது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடாது.

தங்களுடைய செயலினால் எதிர்கால தலைமுறையின் தரம் உயரும் அல்லது தாழும் என்பதை உணர்ந்து, கடந்த தலைமுறையின் பெண்கள் உயர்ந்த கருத்தோடு நடந்திருப்பார்களானால், நரம்புமண்டலத்தை பெலவீனப்படுத்தி, மனதின் திறமைகளை தரந்தாழ்த்துகின்ற மெதுவான ஆனால் நிச்சயமான விஷமாயிருக்கிற மதுபானங்கள் மற்றும் புகையிலையின்மேல் இயற்கைக்குமாறான பசியில் திளைக்கிறவர்களோடு தங்களுடைய வாழ்க்கையின் விருப்பங்களை இணைக்கமுடியாது என்று அவர்கள் உறுதியாக நின்றுருப்பார்கள். இந்தத் தீய பழக்கங்களோடு பிழைக்க ஆண்கள் விரும்பினால், தாங்கள் தெரிந்துகொண்ட அப்படிப்பட்ட துணைகளோடு மகிழும்படி, தனிமையான ஆசீர்வாதத்தோடு பிழைக்கும்படி பெண்கள் அவர்களை விட்டிருக்கவேண்டும். தங்கள் பசியின்மேல் கட்டுப்பாடற்ற, புசிப்பதிலும் குடிப்பதிலும் தங்கள் மிருக உணர்வுகளை திருத்திப்படுத்துவதிலும் முதன்மையான மகிழ்ச்சியைக் காண்கின்ற ஆண்களோடு தங்கள் எதிர்காலத்தை இணைக்கும் அளவிற்கு, தாங்களை மதிப்பற்றவர்களாக பெண்கள் எண்ணிவிடக்கூடாது. பெண்கள் தங்கள் பொதுஅறிவை எப்போதும் பின்பற்றுவதில்லை. சிலவேளைகளில்

கண்மூடித்தனமாக உந்துதல்களினால் நடத்தப்படுகிறார்கள். தங்களுடைய குழந்தைகளின்மேல் தரந்தாழ்ந்த சன்மார்க்க குணத்தையும், ஆரோக்கியத்தை — வாழ்க்கையையே செலவழித்து இழிவான பசியைத் திருத்திப்படுத்தும் உணர்ச்சிகளையும் பதிக்காதிருக்கும் — அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை உறவுகளை உண்டாக்க தங்கள்மேல் இருக்கிற பொறுப்புகளை அவர்கள் எப்போதும் மிக அதிகமாக உணருவதில்லை. இவ்வாறாக, எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்கு கொடுத்த சரீர ஆரோக்கியத்தையும் சன்மார்க்க குணத்தையுங்குறித்து தேவன் அவர்களிடமே அதிக கணக்குக் கேட்பார்.

ஒழுக்கமில்லாத பழக்கங்களினால் தங்கள் சொந்த சரீரங்களை கெடுத்துக்கொண்ட ஆண்களும் பெண்களும் தங்களுடைய அறிவையும் சிறந்த உணர்வுகளையுங்கூட தரந்தாழ்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த வகுப்பைச் சார்ந்த அநேகர் திருமணம்புரிந்து, தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு தங்களுடைய சொந்த சரீர பெலவீனம் மற்றும் இழிவான நடத்தைகளின் களங்கங்களை சுதந்தரமாக வைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். தலைமுறை தலைமுறையாக வந்ததும், பயப்படும் அளவிற்கு மனித துன்பத்தைப் பெருக்கினதும், மனித இனத்தின் அழிவை தீவிரப்படுத்தியதுமான, மிருக உணர்ச்சிகளை திருத்திப்படுத்துவதும், முரட்டுத்தனமான சிற்றின்பமுமே அவர்களுடைய சந்ததியின் குறிப்பிட்ட குணமாயிருக்கிறது.

பெலவீனப்பட்டு வியாதிப்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும், தங்களுடைய திருமண உறவில், அடிக்கடி தங்களுடைய சொந்த சந்தோஷத்தையே சுயநலத்தோடு சிந்தித்திருக்கிறார்கள். தங்களுடைய சந்ததியினரிடம் சமுதாயத்தை உயர்த்தாத, மாறாக அதை இன்னும் கீழாக மூழ்கடிக்கிற சரீர மன பெலவீனத்தைத்தவிர வேறு எதை எதிர்பார்க்கமுடியும் என்று உன்னதமான உயர்ந்த கொள்கைகளின் கண்ணோக்கில் அவர்கள் இக்காரியத்தை ஊக்கமாகக் கருதவில்லை.

வியாதியுள்ள ஆண்கள் வெளிப்படையாக ஆரோக்கியமாயிருக்கிற பெண்களின் பாசத்தைக் கவர்ந்துகொள்ளுகிறார்கள். தாங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசித்ததினால், திருமணம் செய்துகொள்ள பூரணமான சுதந்திரம் கொண்டிருப்பதாக உணருகிறார்கள்; தங்களுடைய இணைப்பால் வியாதியுள்ள கணவன்நிமித்தம் மனைவி ஏறக்குறைய துன்பப்படவேண்டும் என்பதை கருத்தில் கொள்ளுவதில்லை. அநேக நிகழ்வுகளில் வியாதியான கணவன் ஆரோக்கியமடைகிறான்; மனைவியோ அவனுடைய வியாதியைப் பகிர்ந்துகொள்கிறாள். அவளுடைய பெலத்தில் அவன் அதிகமாக பிழைக்கிறான்; அவள் விரைவில் தனது சுகவீனங்களைக்குறித்து

முறையிடுகிறாள். தன்னுடைய மனைவியின் வாழ்நாளை குறைத்து அவள் தன் வாழ்நாளை நீட்டிக்கிறாள். இவ்வாறு திருமணம் செய்கிறவர்கள், தமது மகிமைக்காக தேவனால் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஆரோக்கியத்தையும் ஜீவனையும் அற்பமாக எண்ணினதால் பாவஞ்செய்கிறார்கள். ஆனாலும் இவ்விதமாக திருமண உறவில் பிரவேசிக்கிறவர்களை தனிப்பட்டமுறையில் பார்க்கும்போது அவர்களுடைய பாவம் பெரியதல்ல. அவர்களுடைய பிள்ளைகள் தங்களுக்குக் கடத்தப்பட்ட நோயினால் துன்பப்படும்படி கட்டாயப் படுத்தப்படுகிறார்கள். இப்படியாகவே நோய் தலைமுறை தலைமுறையாக நிலைத்துநின்றிருக்கிறது. தங்களுடைய தவறான வாழ்க்கைமுறை நிச்சயமான விளைவுகளைக் கொண்டுவந்திருக்க, அநேகர் மனித துன்பத்தின் இந்த அனைத்து பாரங்களையும் தேவன்மேல் சுமத்துகின்றனர். சமுதாயத்தின்மேல் பலவீனமான இனத்தைக் கொண்டுவந்து, வியாதியை பரம்பரையானதாகி, இவ்வாறாக மனித பாடுகளை பெருக்குவதன்மூலம் மனிதஇனத்தை அழிப்பதில் தங்கள் பங்கை செய்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைய சந்ததியினரின் சரீர பெலத்திலும் சன்மார்க்கத் தகுதியிலும் உள்ள குறைபாடுகளுக்கு மற்றொரு காரணம், வயதில் மிகுந்த இடைவெளியுள்ள ஆணும் பெண்ணும் திருமணத்தில் இணைவதே ஆகும். பெரும்பாலும் அதிக வயதுள்ள ஆண்கள் இளம் பெண்களை விவாகம் செய்ய தெரிந்துகொள்ளுகின்றனர். இவ்வாறு செய்வதினால், வயதான தனது கணவனுக்குக் கொடுத்ததால் தனது உயிர்சக்தி குறைவுபடுவதை மனைவி உணரவேண்டியிருக்க, கணவனின் வாழ்நாள் பெரும்பாலும் நீடிக்கப்படுகிறது. தன்னைவிட வயதில் மிகப்பெரிய ஒருவரை நேசித்தாலும், அவருக்காக அப்படிப்பட்ட தியாகத்தை செய்ய விருப்பங்கொண்டிருந்தாலும், தன்னுடைய வாழ்க்கையையும் ஆரோக்கியத்தையும் தியாகஞ்செய்வது எந்தப் பெண்ணின் கடமையும் அல்ல. தன்னுடைய விருப்பங்களை அவள் கட்டுப்படுத்தியிருக்கவேண்டும். கலந்தாலோசிக்கும்படியாக தன்னுடைய விருப்பத்திற்கும் மேலான பரிசீலனைகள் அவளுக்கு உள்ளன. தங்களுக்குப் பிள்ளைகள் பிறந்தால், அவர்களுடைய நிலைமை என்னவாக இருக்கும் என்பதை அவள் கருத்தில்கொள்ளவேண்டும். இளம் ஆண்கள் தங்களைவிடவும் கணிசமான வயது மூத்த பெண்களை விவாகம் பண்ணுவது அதிலும் மோசமாக இருக்கிறது. அதிக நிகழ்வுகளில், மிகவும் வேறுபட்ட வயதுள்ள தம்பதியரின் பிள்ளைகள் சீரான மனம் அற்றவர்களாகவே உள்ளனர். அவர்கள் சரீரத்திலும் குறைவுள்ளவர்களாக உள்ளனர். அப்படிப்பட்ட குடும்பங்களில் பலவேறுபட்ட, அசாதாரணமான, வேதனைதருகின்ற, குணங்கள் அடிக்கடி வெளிக்காட்டப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் குழந்தைகள் வயதுக்குமுன் மரித்துவிடுகிறார்கள். வயதை

எட்டும் பிள்ளைகள் அநேக நிகழ்வுகளில் சரீர மன பலமும் சன்மார்க்க தகுதியும் குறைவுபட்டவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

தகப்பன் பெலவீனமான திறமைகளோடு தன்னுடைய இளம் குடும்பத்தை முறையாக வளர்க்க ஆயத்தமற்றவராகவே இருக்கிறார். எப்போதும் எதிரான செல்வாக்கு தேவைப்படுகிற விசித்திரமான குணங்களை இந்தப் பிள்ளைகள் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது இல்லாதபட்சத்தில் அவர்கள் நிச்சயமான அழிவுக்குப் போவார்கள். அவர்கள் சரியாக கற்பிக்கப்படவில்லை. தகப்பனுடைய வயதினால், அவருடைய கண்டிப்பு கிரமமாயிராமல், உணர்ச்சிவசப்பட்டதாகவே பெரும்பாலும் இருக்கிறது. மாறும் உணர்வுகளினால் தகப்பன் அடிக்கடி பாதிக்கப்படுகிறவராயிருக்கிறார். ஒருசமயம் மிகுந்த தயவுள்ளவராகவும், மற்ற நேரம் காரணமில்லாது கடுமையாகவும் இருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட குடும்பங்களில் அனைத்தும் தவறாகவே இருந்து, வீட்டிற்குரிய பரிதாபம் மிக அதிகமாக உயருகிறது. இவ்வாறாக, ஒரு வகுப்பார் சமுதாயத்திற்கு பாரமாக உலகத்திற்குள் தள்ளப்படுகிறார்கள்.

தங்கள் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துபவர்கள், அறிவை ஆலோசித்திருப்பார்களானால், சரீர மற்றும் மன பலவீனங்களே அவர்களுடைய சொத்தாக இருக்கும் என்று அறிந்திருப்பார்கள்; இவ்வாறு குழந்தைகளைப் பெறுபவர்கள், மனிதன் தன் சக மனிதனுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளை குறிப்பிடுகிற கடைசி ஆறு கற்பனைகளையும் மீறுகிறவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். மனித இனத்தின் சீரழிவை அதிகமாக்குவதிலும் சமுதாயத்தை கீழே முழுகடிப்பதிலும் தங்கள் பங்கை செய்து, தங்களுடைய அயலகத்தாரை காயப்படுத்துகிறார்கள். அயலாருடைய உரிமைகளை தேவன் இவ்வாறு கருதுவாரானால், அதைக்காட்டிலும் நெருக்கமான புனிதமான உறவுகளின்மேல் கவனமற்றிருப்பாரா? அவருடைய கவனமில்லாமல் ஒரு குருவியும் தரையில் விழாதிருக்க, சரீரத்திலும் மனதிலும் வியாதிகளோடு இந்த உலகத்திலே பிறந்து, தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அதிகமாகவோ குறைவாகவோ வேதனைப்படுகிற குழந்தைகள்மேல் கவனமில்லாதிருப்பாரோ? யாருக்கு அறிவைக் கொடுத்திருந்தாரோ, அந்த பெற்றோர்கள், இந்த உயர்ந்த திறன்களையெல்லாம் பின்னுக்குத்தள்ளி உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமைகளானதினாலும், அதன் விளைவாக அவர்களுடைய சரீர மன சன்மார்க்கக் குறைகளை தலைமுறைகள் சுமக்கவேண்டியிருப்பதினாலும் அவர்களை கணக்கு கேட்காதிருப்பாரோ? மாற்றமுடியாத சாசனமாக பின்வைத்துப்போன வேதனைகளோடு, இந்த பரிதாபமான பிள்ளைகளுக்கு வறுமையைத்தவிர வேறு எந்த சம்பத்தையும்

வைக்கவில்லை. குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்பிக்க அவர்களுக்கு முடியாது. அநேகர் அதன் அவசியத்தையும் காண்பதில்லை. அப்படியே கண்டாலும் அவர்களை பயிற்றுவிக்கவும் அறிவுறுத்தவும், அவர்களுக்குக் கடத்தப்பட்ட பரிதாபமான சுதந்திரத்தை முடிந்த அளவு குறைக்கவும், அவர்களுக்கு காலமும் இருக்காது. தங்கள் பிள்ளைகளை நன்கு பராமரிக்கவும் போதிக்கவும் முடியும் என்பதை அறிவதற்குமுன் பெற்றோர்கள் தங்கள் குடும்பங்களை அதிகரிக்கக்கூடாது. வருடாவருடம் தாயின் கையில் ஒரு பிள்ளை என்பது அவளுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியாகும். இது அவளுடைய சமூக மகிழ்ச்சியை குறைக்கிறது; அநேக சமயங்களில் அழித்தும்விடுகிறது. வீட்டுக்குரிய நிர்வாகங்களை அது அதிகரிக்கவும் செய்கிறது. பிள்ளைகளுக்குத் தரவேண்டிய கடமை என்று பெற்றோர்கள் உணரவேண்டிய கவனிப்பையும் கல்வியையும் மகிழ்ச்சியையும் அது கொள்ளையடிக்கிறது.

மனைவியின் ஆரோக்கியத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் கவனத்தில் கொள்ளாது, அதிக குழந்தைகளினால் அவளுடைய பாரத்தையும் கவனங்களையும் அதிகரிப்பதினால், திருமண ஒப்பந்தத்தையும், தேவனுடைய வார்த்தை தன்மேல் வைத்திருக்கிற கடமைகளையும் கணவன் மீறுகிறான். “புருஷர்களே, உங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூருங்கள்; அப்படியே கிறிஸ்துவும் சபையில் அன்புகூர்ந்து, ... தம்மைத்தாமே அதற்காக ஒப்புக்கொடுத்தார். அப்படியே, புருஷர்களும் தங்கள் மனைவிகளைத் தங்கள் சொந்தச் சாரங்களாகப் பாவித்து, அவர்களில் அன்புகூரவேண்டும்; தன் மனைவியில் அன்புகூருகிறவன் தன்னில்தான் அன்புகூருகிறான். தன் சொந்த மாம்சத்தைப் பகைத்தவன் ஒருவனுமில்லையே; கர்த்தர் சபையைப் போஷித்துக்காப்பாற்றுகிறதுபோல ஒவ்வொருவனும் தன் மாம்சத்தைப் போஷித்துக் காப்பாற்றுகிறான்.”

இந்த பரிசுத்த உத்தரவு முற்றிலுமாக அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறது— கிறிஸ்தவர்களாக தங்களை அழைத்துக்கொள்ளுகிறவர்காலுங்கூட. எவ்விடம் நோக்கினும், வெளிறிய, வியாதிப்பட்ட, பாரஞ்சுமந்த, உடைந்துபோன, உற்சாகமில்லாத, சோர்வடைந்த பெண்களைக் காண்கிறோம். பொதுவாக பெலத்துக்கு மிஞ்சி உழைக்கிறார்கள்; அடிக்கடி பிள்ளை பெற்றெடுப்பதால் அவர்களுடைய உயிர்சக்தி செலவழிந்துபோகிறது. சமுதாயத்திற்கு எப்பயனும் பயக்காத மனிதர்களால் இந்த உலகம் நிறைந்திருக்கிறது. அநேகர் அறிவில் குறைவுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்; இயற்கையான திறமைகள் கொண்ட அநேகர் அவைகளை பிரயோஜனமான நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்துவதில்லை. அவைகள் பண்படுத்தப்படவில்லை. நன்கு பயிற்றுவிக்கப்படமுடியாதவண்ணம் பிள்ளைகள் பெருக்கப்பட்டு, ஏறக்குறைய

மிருகங்களைப்போலவே வளர விட்டுவிடப்படுவதே அதற்கான ஒரே காரணம்,

பிள்ளைகளின் பராமரிப்பு

ஆரோக்கிய விதிகளை மீறினதன் பலனை தங்கள் பெற்றோரோடு கூட சேர்ந்து இக்காலத்துப் பிள்ளைகளும் ஏறக்குறைய அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குழந்தைப்பருவத்திலிருந்து அவர்களை வளர்த்த பொதுவானமுறை சரீர நியதிகளுக்கு தொடர்ந்து எதிராகவே இருந்து வருகிறது. தங்களுடைய பெற்றோரின் தவறான பழக்கங்களால், வாழ்நாள் முழுவதும் தங்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வியாதியையும் சோர்வையும் பரிதாபமான சுதந்திரமாக பெற்றுக்கொள்ள அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றனர். பிள்ளைகளுடைய குழந்தைப்பருவத்தில் அவர்களுக்குத் தரும் தவறான சரீரப் பயிற்சியினால் பெற்றோர் இந்த மோசமான நிலையை எல்லாவிதத்திலும் அதிமோசமாக்குகின்றனர்.

பிள்ளைகளின் சரீர ஆரோக்கியத்தில் பெற்றோர்கள் ஆச்சரியப்படக்கூடிய அறியாமையையும் அலட்சியத்தையும் அஜாக்கிரதையையும் காண்பிக்கிறார்கள். இது தவறாக உபயோகிக்கப்பட்ட அவர்களுடைய குழந்தைகளின் குறைந்த உயிர்ச்சக்தியை அழித்து, அவர்களை விரைவாக கல்லறைக்கு அனுப்புகிறது. தங்களுடைய குழந்தைகளை தங்களுடைய அரவணைப்பிலிருந்து பிரித்த தேவனுடைய வழிநடத்துதல் களைக்குறித்து பெற்றோர்கள் விசனப்படுவதை நீங்கள் பலவேளைகளில் கேட்கிறீர்கள். தவறுசெய்யக்கூடாதபடி நம் பரலோகப்பிதா மிக ஞானமுள்ளவராயிருக்கிறார்; நமக்கு தீமைசெய்யக்கூடாதபடி அவர் மிக நல்லவராயிருக்கிறார். தம்முடைய சிருஷ்டிகள் துன்பப்படுவதைப் பார்ப்பதில் அவருக்கு எவ்வித மகிழ்ச்சியும் கிடையாது. பெற்றோர்கள் ஆரோக்கிய விதிகளின்படி நடவாதபடியினால், ஆயிரக்கணக்கானவர்களின் வாழ்க்கை அழிந்துபோயிருக்கிறது. தங்கள் பிள்ளைகளின் எதிர்கால நலனை தொடர்ந்து கருத்தில்கொண்டு, ஆரோக்கியமான உபதேசங்களைப் பின்தொடருவதற்குப்பதிலாக அவர்கள் உணர்ச்சியினால் அசைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மன மற்றும் சன்மார்க்க பயிற்சிக்கு அதிகமாக வழியை ஆயத்தப்படுத்துகிற ஆரோக்கியமான தேகக்கட்டே, பிள்ளைகளின் பயிற்சியில் எட்டவேண்டிய முதல் பெரும் இலக்கு. சரீர சுகமும் மன சுகமும் மிக நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிள்ளையின் பிறப்பிற்கு முன்பு பெற்றோர்கள் கடைபிடிக்கும் முறைகள் அதனுடைய குணவளர்ச்சியில் ஆற்றும் பங்கைக் காணும்போது, எவ்வளவு பெரிய பெறுப்பு பெற்றோர்மேல்

இருக்கிறதென்று தெரிகிறது.

வாய்பேசமாட்டாத மிருகங்கள்மேல் ஒரு நல்ல பண்ணையாள் காண்பிக்கிற ஈடுபாட்டைவிடவும் குறைவான பெற்றோரின் கவனிப்பில் வளரும்படி அநேக பிள்ளைகள் விட்டுவிடப்படுகிறார்கள். மனைவியின்மேலும் பிள்ளைகளின்மேலும், தங்களுடைய கால்நடைகளுக்குக் காட்டியதைவிடவும் குறைவான கவனம் காட்டிய குற்றஉணர்வோடு அநேகநேரங்களில் தகப்பன்மார்கள் இருக்கிறார்கள். தயவுள்ள விவசாயி, தன்னிடம் இருக்கும் மிருகங்களை நிர்வகிக்கும் மிக மேன்மையான முறைக்காக நேரம் செலவுசெய்து விசேஷ கவனம் கொடுப்பார். தன்னுடைய விலைமதிப்புள்ள குதிரைகள் அழிந்துவிடாதபடிக்கு, அவைகளுக்கு அளவுக்குமீறின வேலைகளும் தீவனமும் கொடாதிருக்கவும், உணர்ச்சிவேகத்தில் இருக்கும்போது அவைகளுக்கு ஆகாரம் தராதிருக்கவும் கவனமாயிருப்பார். அவைகள் நெகிழ்ப்படுவதாலோ, வெளியே விடப்படுவதாலோ அல்லது முறையற்று நடத்தப்படுவதாலோ காயப்பட்டுவிடக்கூடாதென்றும், குட்டிகள் மதிப்பில் குறைந்துவிடக்கூடாது என்றும் அவர் நேரம் செலவழித்து அவைகளை பராமரிப்பார். அவைகள் சாப்பிடவேண்டிய வழக்கமான காலஅளவுகளை கண்காணிப்பார்; அவைகள் காயப்படாமல் செய்யக்கூடிய வேலைகளின் அளவை அறிந்திருப்பார். இவைகளை வெற்றிகரமாகச் செய்ய, மிக ஆரோக்கியமான ஆகாரத்தையே சரியான அளவில், குறிப்பிட்ட இடைவேளைகளில் கொடுப்பார். இவ்வாறு அறிவை உபயோகிப்பதால், தங்களுடைய கால்நடைகளின் எண்ணிக்கையை பராமரிப்பதில் விவசாயிகள் வெற்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். தன்னுடைய கால்நடைகளுக்கு காட்டின கவனத்துக்கு ஒத்த கவனத்தை, பேசமாட்டாத மிருகங்களைவிடவும் மதிப்புள்ளவர்கள் என்ற எண்ணத்தில் ஒவ்வொரு தகப்பனும் தன்னுடைய மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் கொடுத்தால், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் முழுமையான மறுமலர்ச்சி ஏற்படும்; மனித துன்பங்கள் மிகக் குறைவாகவே இருக்கும்.

தங்களுக்கும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் மிக ஆரோக்கியமான உணவை கொடுப்பதில் பெற்றோர் மிகுந்த கவனம்காட்டவேண்டும். ஆரோக்கியத்துக்கு ஏதுவாக அல்லாது, சரீரத்தை பாதித்து ஜீரண உறுப்புகளை குலைத்துவிடும் என்று அறிவு உணர்த்துகிற உணவுகளை எக்காரணத்திலும் தங்கள் பிள்ளைகள்முன்பு அவர்கள் வைக்கக்கூடாது. விளைவுகளின் காரணங்களை பேசமாட்டாத தங்கள் மிருகங்களுக்குப் பொருத்தி ஆராய்வதைபோல, தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு பெற்றோர் பொருத்துவதில்லை. அதிக வேலைக்குப்பின்னும், தீவிர உடற்பயிற்சிக்குப்

பின்னும், சோர்ந்துபோயிருக்கும்போதும், உணர்ச்சிவசப்படும்போதும் ஆகாரம் எடுத்துக்கொண்டால், அது மிருகங்களின் ஆரோக்கியத்தை பாதிப்பதுபோல மனிதர்களின் ஆரோக்கியத்தையும் பாதிக்கும், சரீரத்தை குலைக்கும் என்று அவர்கள் காண்பதில்லை.

வயிற்றில் குழந்தையோடு இருக்கும் தன் மனைவிக்குக் காண்பிக்கும் கரிசனையைவிட அதிக கரிசனையை தங்கள் குட்டிகளைச் சமக்கும் கால்நடைகளுக்கு தகப்பன் காண்பிக்கிறான். குடும்பத்தின் கெட்டுப்போன சுவைக்கேற்பவும் விருந்தினர்கேற்பவும் வெவ்வேறு ஆரோக்கியமற்ற உணவுகளை ஆயத்தமண்ணுவதில், அதிகாலையிலிருந்து இரவு வெகுநேரம்வரை உழைத்து, தன் இரத்தத்தை சூடாக்கிக்கொள்ள பிள்ளைப்பிறப்பிற்குமுன் தாய் அனுமதிக்கப்படுகிறாள். அவளுடைய பெலம் மென்மையாக காக்கப்படவேண்டும். ஆரோக்கியமான உணவை ஆயத்தப்படுத்த செலவும் உழைப்பும் பாதிஅளவே தேவைப்படும். கூடவே அது போஷாக்கு நிறைந்ததாகவும் இருக்கும்.

பிள்ளைப் பிறப்பிற்குமுன் தனது பெலத்திற்குமிஞ்சி வேலை செய்ய தாய் பலவேளைகளில் அனுமதிக்கப்படுகிறாள். அவளுடைய பெலமும் கவலைகளும் அபூர்வமாகவே குறைக்கப்படுகிறது. மற்றெல்லா நேரத்தைவிடவும் அதிக ஓய்வு எடுக்கவேண்டிய அவளுடைய அந்த காலம், அதிக களைப்பும் வருத்தமும் சோர்வும்கொண்ட ஒன்றாக இருக்கிறது. அதிக உழைப்பினாலே, தன் குழந்தைக்கு இயற்கை நியமித்திருந்த ஊட்டச்சத்தை தர மறுத்து, தன் இரத்தத்தை சூடாக்கிக்கொள்ளுவதால் மோசமான போஷாக்கையே அவள் தருகிறாள். குழந்தைக்குத் தரப்பட வேண்டிய உயிர்ச்சக்தி திருடுபோகிறது; அதனுடைய சரீர மன பலமும் களவுபோகிறது. தாயை எவ்வாறு மகிழ்ச்சியாக வைத்துக்கொள்ளமுடியும் என்று தகப்பன் ஆராயவேண்டும். வீட்டிற்கு சோர்வாக வர அவன் தன்னை அனுமதிக்கக்கூடாது. அவன் தனது தொழிலில் குழப்பமடைந்திருந்தால், தன் மனைவியை ஆலோசிக்கும் அவசியம் ஏற்படாதபட்சத்தில் அப்படிப்பட்ட காரியங்களினால் அவளை வருத்தப்படுத்தக்கூடாது. சமக்கவேண்டிய சொந்த கவலைகளும் சோதனைகளும் அவளுக்கு இருக்கிறது. தேவையில்லாத அனைத்து பாரங்களிலிருந்தும் அவள் விடுவிக்கப்படவேண்டும்.

பலவேளைகளில் தகப்பன் தனித்து விலகியிருப்பதையே (cold reserve) மனைவி சந்திக்கிறாள். தான் விரும்புவதைப்போல சகலமும் இலகுவாக நடக்காதபோது, அவன் மனைவியும் தாயுமாகிய அவளை குற்றப்படுத்தி, அவளுடைய கவலைகளையும் அனுதின போராட்டங்களையும் அசட்டைசெய்கிறான். இவ்வாறு செய்யும் ஆண்கள் தங்களுடைய சொந்த

விருப்பங்களுக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் நேரெதிராகவே வேலைசெய்கிறார்கள். தாய் அதைரியமடைகிறாள். நம்பிக்கையும் மகிழ்ச்சியும் அவளைவிட்டுப் போகிறது. செய்துமுடிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக ஏந்திரம்போலத் தன் வேலைகளைச் செய்கிறாள். அது விரைவாக அவளுடைய சரீர மன ஆரோக்கியத்தை குன்றச் செய்கிறது. அவர்களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் பலவிதமான வியாதிகளால் துன்பப்படுகிறார்கள். வாழ்நாள் முழுவதும் துன்பப்படும்படி அவர்களை கட்டாயப்படுத்தின வியாதிகள், பெற்றோரின் தவறான பழக்கங்களால், பிறக்கும்முன்பே அவர்கள்மேல் சுமத்தப்பட்டதால், பெற்றோர்கள்தாம் இதற்கு அதிக கணக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தேவன் நியமிக்கிறார். சிலர் பெலவீனங்களோடு குறைவான காலம் வாழ்கிறார்கள். தாய் வருத்தத்தோடு பிள்ளையின் வாழ்க்கையைப் பார்த்து, அதன் கண்களை மரணத்தில் மூட நிர்பந்திக்கப்பட்டு, துக்கத்தால் அழுத்தப்படுகிறாள். பெற்றோர்களே தங்கள் சொந்த பிள்ளைகளை கொலைசெய்கிறவர்களாயிருக்க, பலவேளைகளில் இந்த அனைத்து துன்பங்களுக்கும் தேவனை காரணம் என்று நினைக்கிறாள்.

பிள்ளைப்பிறப்பிற்குமுன் மனைவியை நடத்தும் விதம், அந்தக் காலத்தில் அவளுடைய மனநிலையை நிச்சயமாய் பாதிக்கும் என்பதையும், பிறப்பிற்குப்பின் பிள்ளையின் குணவிருத்தியில் அது அதிக பங்கு வகிக்கும் என்பதையும் தகப்பன் தன் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அநேக தகப்பன்மார்கள் சொத்துக்களை வேகமாக சேர்ப்பதில் கவலையோடிருப்பதால், கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய (considerations) உயர்ந்த காரியங்கள் தியாகம் பண்ணப்படுகிறது. சில ஆண்கள் குற்றப்படுமளவு தாயையும் அவளது குழந்தையையும் நெகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவ்விருவருடைய வாழ்க்கையும் பலவேளைகளில் சொத்து குவிக்கும் ஆசைக்கு பலியாக்கப்படுகிறது. அநேகர் தங்களுடைய தவறான செயலின் பயங்கரமான தண்டனையை உடனே அடையாமல், தங்கள் நடக்கையின் விளைவை உணராதிருக்கிறார்கள். மனைவியின் நிலை சிலவேளைகளில் ஒரு அடிமையைக் காட்டிலும் மேலானதாக இருப்பதில்லை. சிலசமயங்களில் நாகரீகமாக இருப்பதற்கான பொருளை சம்பாதிக்கும்படி தனது சரீர பெலத்தை செலவளிப்பதால், அவளும் கணவனுக்குச் சமமாக குற்றவாளியாக இருக்கிறாள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பிள்ளைகள் பெற்றுக்கொள்ளுவது குற்றமாகும். ஏனெனில் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் பலவேளைகளில் சரீர மன சன்மார்க்க தகுதிகளில் குறைவுள்ளவர்களாக இருந்து, தங்கள் பெற்றோருடைய பரிதாபமான குறுகிய சுயநலமிக்க தோற்றத்தை சுமந்துகொண்டிருப்பார்கள். உலகமும் அவர்களுடைய சிறுமையினால் சபிக்கப்பட்டிருக்கும்.

தங்கள் வேலையைக்குறித்த அறிவோடு ஆண்களும் பெண்களும் நடந்துகொள்ளுவது அவர்களுடைய கடமையாயிருக்கிறது. தேவையில்லாமல் தங்களுடைய சக்தியை விரயமாக்கக்கூடாது. தங்கள்மேல் மாத்திரமல்ல, தங்களுடைய தவறுகளினால் தாங்கள் நேசிக்கிறவர்கள்மேலும் கவலையையும் சோர்வையும் துன்பத்தையும் அவர்கள் கொண்டுவருகிறார்கள். அப்படி வேலைசெய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன? குடிப்பதிலும் புசிப்பதிலும் இச்சையை அடக்காதிருப்பதும், செல்வம் சேர்ப்பதில் உள்ள ஆர்வமுமே அப்படிப்பட்ட வேலைக்கு நடத்துகிறது. பசி கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, ஆரோக்கியமான உணவு மாத்திரமே எடுத்துக்கொள்ளப்படுமாயின், அதிக செலவுகளை தவிர்க்கலாம். ஆண்களும் பெண்களும் ஆரோக்கிய விதிகளை மீறுவதற்கேதுவாக தங்களுடைய பெலத்துக்கு மிஞ்சி வேலைசெய்யும் கட்டாயம் ஏற்படாது. தங்கள் நோக்கை அடையும் முயற்சிகளில் அவர்கள் தேவனை மறக்காதிருந்து, சகமனிதனுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையைச் சொல்லுகிற யெகோவாவின் கடைசி ஆறு பிரமாணங்களை மீறாமலிருந்து, இப்படி அவருக்குச் சொந்தமான தங்கள் சரீரங்களாலும் ஆவியாலும் அவரை மகிமைப்படுத்தக்கூடாத இடத்தில் தங்களை வைத்துக்கொள்ளாதபட்சத்தில் செல்வம் சேர்க்க ஆண்களும் பெண்களும் கொண்டிருக்கும் விருப்பம் பாவமல்ல. ஐசுவரியவானாகும் அவசரத்தில் தங்களுடைய சக்தியை அதிகம் பிரயோகித்து, சரீரத்தின் நியதிகளை மீறுவார்களானால், தேவனுக்கு பரிபூரணமான சேவை செய்யக்கூடாத நிலையில் தங்களை வைத்து, பாவத்தை செய்யும் பாதையில் தொடருகிறார்கள். இப்படியாக அடையும் உடைமை, மிகப்பெரிய தியாகத்தினால் பெறப்படுகிறது.

கடின உழைப்பும் கவலையோடுகூடிய கவனமும் தகப்பனை பதறச்செய்து, பொறுமையற்றவராக்கி, கண்டிப்பான நிலையில் வைக்கிறது. தனக்கிருந்த அதிக பெலத்தோடு தான் கடினமாக உழைத்ததுபோலவே, தன்னுடைய குறைந்த பெலத்தோடு மனைவியும் கடினமாக உழைத்திருந்த போதிலும், அவளுடைய சோர்வான பார்வையை அவன் கவனிப்பதில்லை. தொழிலில் அவசரப்படுகிறான். ஐசுவரியவானாகும் கவலையில், தன் குடும்பத்துக்குச் தான்செய்யவேண்டியகடமையைதவறவிட்டு, தன்மனைவியின் தாங்கும் சக்தியை சரியாக மதிப்பிடுகிறதில்லை. பலவேளைகளில் தன் பண்ணையை விரிவாக்குகிறான்; அதிக வேலையாட்கள் தேவைப்படுகிறது; இது வீட்டுவேலைகளின் அவசியத்தை அதிகரிக்கிறது. ஒவ்வொருநாளும் தான் அதிகப்படியான வேலைசெய்வதாக மனைவி உணருகிறாள். என்றாலும் வேலை செய்துமுடிக்கப்படவேண்டும் என்னும் நினைவில் தொடருகிறாள். அவள் தொடர்ச்சியாக எதிர்காலத்திற்கென்று வைக்கப்பட்டிருக்கும் சக்தியை எடுத்து, கடன் வாங்கும் பலத்தில் பிழைத்துக்கொண்டிருக்க, அந்த சக்தி

தேவைப்படும் காலம் வரும்போது அது அவளிடம் இல்லாதிருக்கிறது. ஒருவேளை தன் ஜீவனை விடாமல்போனாலும், அவளுடைய சரீரம் உடைந்துபோய், மீட்கப்படக்கூடாததாகிறது.

தகப்பன் சரீர விதிகளுடன் பரிச்சயமாகியிருந்திருந்தால், தன்னுடைய கடமைகளையும் பொறுப்புகளையும் இன்னும் நன்றாக புரிந்துகொண்டிருக்கலாம். தாயின்மேல் அதிகமான பாரத்தை வைத்ததின் மூலமும், குழந்தைகளுக்கு செல்வம் சேர்த்துவைப்பதற்காக அவர்களுடைய பிறப்பிற்குமுன் அவளுடைய பலத்திற்கு மிஞ்சி வேலைசெய்ய அவளை நிர்ப்பந்தித்தின்மூலமும், ஏறக்குறை தன்னுடைய குழந்தைகளை கொலைசெய்த அளவுக்கு தான் குற்றவாளியாகிருப்பதை தகப்பன் காண்கிறான். துன்பமான தங்களுடைய வாழ்க்கையின்வழியாக அவர்களை வளர்த்து, தங்களுடைய தவறான வாழ்க்கைமுறையே நிச்சயமான விளைவை கொண்டுவந்திருக்கிறது என்கிறதை உணராமல், பலவேளைகளில் காலத்திற்குமுன்பாகவே அவர்களை கல்லறையில் வைக்கிறார்கள். பிள்ளைகளின் தாயை சோர்வடையச்செய்யும் வேலையிலிருந்தும் மனக்கவலைகளிலிருந்தும் பாதுகாத்து, பிள்ளைகள் நல்ல தேகக்கட்டை சுதந்தரிக்கச் செய்து, தகப்பனுடைய சொத்தைக்காட்டிலும் தங்களுடைய சொந்த துடிதுடிப்பான பலத்தை சார்ந்து வாழ்க்கையின் போராட்டங்களை போராடும்படியான சந்தர்ப்பங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருந்தால், எவ்வளவு மேன்மையாக இருந்திருக்கும். இவ்வாறாக பெறப்படும் அனுபவம், தாய் மற்றும் பிள்ளைகளுடைய ஆரோக்கியத்தை செலவழித்து வாங்கின வீடுகள் நிலங்களைக்காட்டிலும் அவர்களுக்கு அதிக மதிப்புள்ளதாயிருந்திருக்கும்.

கவலையோடிருப்பதும், சுயநலத்தோடும், கண்டிப்போடும் அதிகாரத்தோடும் இருப்பதும் சில ஆண்களின் முழுமையான சுபாவம்போல தோன்றுகிறது. அவர்கள் சுயகட்டுப்பாடு என்னும் பாடத்தை ஒருபோதும் கற்றதில்லை; விளைவு என்னவாயிருப்பினும் தங்களுடைய காரணமற்ற உணர்வுகளை கட்டுப்படுத்தவும் மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய துணை வியாதிப்பட்டும் உற்சாகமிழந்தும், தங்களுடைய குழந்தைகள் தங்களுடைய சொந்த உடன்படத்தகாத குணத்தன்மைகளைப் பெற்றிருப்பதையும் காணுவதின்வழியாக பதில்கொடுக்கப்படுவார்கள்.

மற்றவருடைய உணர்வுகளை பாதிப்பதை தடுப்பதில் தீவிரம் காட்டுவது திருமணமான ஒவ்வொரு ஆணின் மற்றும் பெண்ணின் கடமையாயிருக்கிறது. அவர்கள் பதறவைக்கின்ற, மற்றும் உணர்ச்சியை பாதிக்கின்ற ஒவ்வொரு பார்வையையும் வெளிக்காட்டல்களையும் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். பெரிய

காரியங்களிலும் சிறிய காரியங்களிலும் கூட ஒருவர் மற்றவருடைய சந்தோஷத்தை ஆராய்ந்து, மற்றவருடைய தயவான செயல்களையும் சிறிய பண்பாடுகளையுங்கூட அங்கீகரிக்கும் மென்மையான கவனத்தை வெளிக்காட்டவேண்டும். இந்த சிறிய காரியங்கள் நெகிழப்படக்கூடாது. ஏனெனில், ஆகாரம் சரீர பெலத்தை தக்கவைக்க எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வாறு மனிதனுடைய மற்றும் அவன் மனைவியினுடைய மகிழ்ச்சிக்கு இவைகள் அவ்வளவு முக்கியமானவைகளாயிருக்கின்றன. தகப்பன் தன்னுடைய பெரிய நேசத்தின்மேல் சாய்ந்துகொள்ளும்படி மனைவியை ஊக்கப்படுத்தவேண்டும். தன்னுடைய வாழ்க்கை சந்தோஷத்தை யாரிடம் நம்பி ஒப்படைத்திருக்கிறாளோ, அவனுடைய தயவான மகிழ்ச்சிப்படுத்துகின்ற ஊக்கப்படுத்துகின்ற வார்த்தைகள் எந்த மருந்துகளைக் காட்டிலும் அவளுக்கு மிகவும் நன்மை பயக்கிறதாயிருக்கும். மனைவியும் தாயுமாயிருக்கிறவளுடைய இருதயத்திற்கு பரிவுள்ள அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் கொண்டு வருகின்ற மகிழ்ச்சியான ஒளிக்கதிர்கள், தங்களுடைய சொந்த உத்திரங்களாக தகப்பனின் இருதயத்தின்மீது பிரதிபலிக்கும்.

கவலை நிறைந்தவளாகவும் பெலவீனமுள்ளவளாகவும் இருக்கிற தன் மனைவி, சீர்குலைந்த சுவைக்கேற்ப உணவு தயாரிக்க உழைப்பதால் காலத்துக்குமுன் வயதானவளாகுவதை பலவேளைகளில் கணவன் காண்கிறான். அதிக நேரமும் உழைப்பும் தேவைப்படுகிற, புசிக்கிறவர்களை விரைவாக எரிச்சலூட்டுகின்ற உணவுகளை புசித்தும் குடித்தும் அவன் தனது பசியை திருப்திப்படுத்திக்கொள்ளுகிறான். மனைவியும் தாயுமானவள் இந்த பாரத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவது அரிதாயிருக்கிறது. பிள்ளைகள் முழுமையற்ற உணவை உண்பதன் விளைவுகளை அனுபவிக்க, பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோருக்குமிடையே பொறுமையும் பாசமும் மிகவும் குறைவாயிருக்கிறது. இச்சையோடுகூடிய பசிக்கு ஆரோக்கியம் பலியாக்கப்பட்டதால், அனைவரும் ஒன்றாக துன்பப்படுகிறார்கள். பிறக்கும் முன்பாகவே குழந்தை வியாதியையும் ஆரோக்கியமற்ற பசியையும் தனக்கு கடத்தியிருக்கிறது. தாய் வெளிக்காட்டும் எரிச்சலும் படபடப்பும், விரக்தியும் பிள்ளையின் குணத்தை குறிக்கிறது.

கடந்த தலைமுறைகளில் தாய்மார்கள் தங்களுடைய சரீரத்தைக் குறித்த விதிகளை கற்றிருந்திருப்பார்களானால், தங்களுடைய சரீர பலமும் தங்களுடைய சன்மார்க்க சுகமும், மனத்திறன்களுங்கூட தங்களுடைய பிள்ளைகளில் அதிகமாக காட்டப்படும் என்பதை புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். அதிகம் சம்பந்தப்பட்ட இந்த காரியத்தைக் குறித்த அவர்களுடைய அறியாமை குற்றமே. அநேக பெண்கள் தாய்மார்களாகியிருக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய இரத்தம் பெற்றோர்களிடமிருந்து அவர்களுக்கு கடத்தப்பட்ட ஒருவித

காசநோய் கிருமிகளால் நிரம்பியிருந்து, அவர்களுடைய முரட்டுத்தனமாக வாழ்க்கைமுறையினால் பெருகியிருக்கிறது. அறிவுள்ளவர்கள் கீழாக்கப்பட்டு, மிருகபசிக்கு உழைக்கும் அடிமைகளாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட பெற்றோருக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் இன்னும் பாதிக்கப்பட்டு, சமுதாயத்திற்கு பயனற்றவர்களாயிருக்கின்றனர்.

சன்மார்க்கத்தின் தரத்தை உயர்த்தி, சமுதாயத்திற்கு பயனுள்ள செல்வாக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய மனைவியும் தாயுமானவள், நாகரீகமாக, ஆரோக்கியத்தை அழிக்கும்விதமாக சமைத்ததாலும், அடிக்கடி பிள்ளைகள் பெற்றதால் ஏற்பட்ட வீட்டுக் கவலைகளினாலும் சமுதாயத்தில் தொலைந்துபோனாள். இதுவே முந்தைய தலைமுறைகளிலும் இன்றைய வரைக்குங்கூட சீரழிவிற்கு ஒரு மாபெரும் காரணமாக இருக்கிறது. தேவையில்லாத துயரங்களுக்கு அவர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறாள். அவளுடைய உயிர்சக்திகள் வற்றிப்போனதால் அவளுடைய சரீரக்கட்டு உடைந்து, அறிவும் பெலவீனமாயிற்று. அவளுடைய பெலவீனத்தை அவளுடைய பிள்ளையும் சுமக்கிறது. இப்படியாக, பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கும் திறமையின்மையினால் சமுதாயத்திற்கு எவ்விதத்திலும் பயனில்லாத தகுதியற்ற ஒரு வகுப்பார் அதன்மேல் வீசப்படுகிறார்கள்.

இந்த தாய்மார்கள் சில பிள்ளைகளைமட்டும் பெற்றிருந்தால், மிருககுணத்தை மேற்கொள்ளும் சன்மார்க்க மற்றும் அறிவுத் திறமைகளை பாதுகாத்திருக்கக்கூடிய சரீர மனபலத்திற்கேதுவான உணவுகளை எடுத்துக்கொள்ளுவதில் கவனமாயிருந்திருந்தால், தங்கள் பிள்ளைகளை சமுதாயத்தின் ஆபரணங்களாக, பிரயோஜனமாயிருக்கும்படி கற்பித்திருப்பார்கள்.

கடந்த தலைமுறையின் பெற்றோர்கள் உறுதியான தீர்மானத்தோடு சரீரத்தை மனதின்கீழ் வைத்திருந்து, மிருக உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமைப்பட அறிவை அனுமதிக்காதிருந்திருந்தால், இந்த காலத்தில் பூமியின்மீது வேறு ஒழுங்குகொண்ட மனிதர்கள் இருந்திருப்பார்கள். எதிர்கால சந்ததியினர்மேல் முத்திரை பதிக்கிறதை உணர்ந்து, பிள்ளைபெறுவதற்குமுன் தாய் எப்போதும் சுயகட்டுப்பாட்டோடு இருந்திருந்தால், இப்போது இருப்பதைப்போல இன்றைய சமுதாயம் குணத்தில் மதிப்பு தாழ்ந்துபோயிருக்காது.

தாயாகப்போகும் ஒவ்வொரு பெண்ணும், அவளுடைய சூழ்நிலை என்னவாக இருப்பினும், சரீரப்பிரகாரமாகவும் சன்மார்க்கத்திலும் தன்னுடைய எல்லா முயற்சிகளுக்கும் பத்துமடங்கு தன் பிள்ளையின் குணத்தால் பலன்பெறுவாள் என்பதை அறிந்து, மகிழ்ச்சியான சந்தோஷமான திருப்தியான மனநிலையை ஊக்கப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அவ்வளவுதான் என்றல்ல.

தன்னை சந்தோஷமான சிந்தனையில் ஈடுபடுத்த பழகுவதால், சந்தோஷமான மனநிலையை ஊக்குவித்து, தன்னுடைய சொந்த மகிழ்ச்சியின் ஆவியை தன் குடும்பத்தின்மேலும், தான் பழகுகிற அனைவரிடத்திலும் பிரதிபலிப்பாள். இதனால் அவளுடைய சரீர ஆரோக்கியம் பெருமளவு மேம்படும். உயிர்ஊற்றுக்கு ஒரு வல்லமை கொடுக்கப்படும். மனசோர்விலும் விரக்தியிலும் இருப்பவரின் இரத்தத்தைப்போல அவளுடைய இரத்தம் ஓட்டம் மந்தமடையாது. ஆவியின் உற்சாகத்தினால் அவளுடைய மன மற்றும் சன்மார்க்க ஆரோக்கியம் பெலப்படும். தீர்மானத்தின் சக்தி மனஅழுத்தங்களை எதிர்த்து, நரம்புகளை பெலப்படுத்தும். பெற்றோரிடமிருந்து பெறக்கூடிய உயிர்சக்தியை பரிகொடுத்த குழந்தைகள் அதிக கவனம் பெறவேண்டும். அவர்களுடைய சரீர நியதிகளை கூர்ந்து கவனிப்பதின்மூலம் காரியங்களை மேன்மையாக நிலைநிறுத்தலாம்.

தாயிடமிருந்து ஊட்டச்சத்தை சிசு பெற்றுக்கொள்ளும் காலம் மிகவும் நெருக்கடியான காலம். அநேக தாய்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு பாலூட்டும்போது அதிக வேலை செய்யவும், சமைப்பதினால் இரத்தம் சூடாகவும் அனுமதிக்கிறார்கள். தாய்பாலின் குறைவான ஊட்டச்சத்தினால் மாத்திரமல்ல, ஆரோக்கியமற்ற ஆகாரத்தினாலும் தாயினுடைய முழு சரீரமும் பாதிக்கப்பட்டு, அது குழந்தையின் உணவையும் பாதிக்க, குழந்தையின் இரத்தமும் கேடடைந்திருக்கிறது. தாயின் மனதினால் குழந்தையுங்கூட பாதிக்கப்படும். அவள் மகிழ்ச்சியற்றும், குழப்பத்திலும் இருந்து, எளிதில் எரிச்சலடைந்து, உணர்ச்சிகளால் கொந்தளிப்பாளானால், தாயிடமிருந்து குழந்தை பெற்றுக்கொள்ளும் ஊட்டச்சத்தும் அழற்சியுற்று, பலவேளைகளில் வயிற்றுவலி, பிடிப்பு, போன்றவற்றையும், சில சமயங்களில் வலிப்புகளையும் உண்டாக்குகிறது.

குழந்தையின் குணமும் தாயிடமிருந்து அது பெற்றுக்கொள்ளும் போஷாக்கின் தன்மையினால் ஏறக்குறைய பாதிக்கப்படுகிறது. இப்படியிருக்க, தாய் தன் குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் காலத்தில் தன்னுடைய சொந்த மனநிலையின்மேல் பூரணகட்டுப்பாட்டோடு இருந்து, அதை மகிழ்ச்சியாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். அப்படிச்செய்வதினால் குழந்தையின் ஆகாரம் பாதிக்கப்படுவதில்லை. மேலும், தாய் குழந்தையை நடத்தும் அமைதியான கட்டுப்பாடான வழிமுறை குழந்தையினுடைய மனதை வடிவமைப்பதில் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. அது பதட்டத்தோடும் குழப்பத்தோடும் இருந்தால், தாயின் நிதானமான அணுகுமுறை இதமான, அதை சரிசெய்யும் செல்வாக்கை கொண்டிருக்கும். குழந்தையின் ஆரோக்கியம் வெகுவாக மேம்படும்.

சரியற்ற நடத்துதல்களினால் குழந்தைகள் அதிகம் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். பதட்டப்படும்போது பொதுவாக அவர்களை அமைதிப்படுத்த ஆகாரம் கொடுக்கிறார்கள். அநேக வேளைகளில் அதன் பதட்டம் அதிக உணவு எடுத்துக்கொண்டதால்தான் உண்டாகிறது. தாயின் தவறான பழக்கத்தால் அது மேலும் பாதிக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய வயிற்றில் ஏற்கெனவே அதிகம் இருப்பதால், கொடுக்கப்படும் உணவு நிலையை இன்னும் மோசமாக்குகிறது.

பொதுவாக குழந்தைகள் தொட்டிலிலிருந்தே, பசியில் திளைக்கவும் தாங்கள் பிழைப்பது உண்பதற்கே என்றும் கற்பிக்கப்படுகிறார்கள். குழந்தைப்பருவத்தில் அவர்களின் குணவடிவமைப்புக்கு தாய் அதிக பங்காற்றுகிறாள். பசியைக் கட்டுப்படுத்த அவர்களுக்குக் கற்றுத்தரலாம், அல்லது அதில் திளைத்து, பெருந்தீனிக்காரர்களாக கற்றுத்தரலாம். சில காரியங்களைச் செய்யும்படி தாய் நாள்முழுவதற்கும் திட்டம்செய்கிறாள். அப்போது பிள்ளைகள் தொந்தரவு கொடுத்தால், நேரமெடுத்து அதன் வருத்தத்தை மென்மையாக்கி கவனத்தை திருப்புவதற்குப்பதிலாக, அவர்களை அமைதிப்படுத்த உண்பதற்கு எதையாகிலும் கொடுக்கிறாள். இது அவளது நோக்கத்தை சிறிதுநேரம் நிறைவேற்றினாலும், முடிவில் காரியத்தை மோசமாக்குகிறது. குழந்தைகளின் வயிறுகள் உணவு தேவைப்படாதநேரத்திலும் உணவினால் நெருக்கப்படுகிறது. தேவையானதெல்லாம் தாயின் கொஞ்ச கவனமும் நேரமுந்தான். ஆனால் பிள்ளைகளின் வேடிக்கைக்காக தனது நேரத்தை செலவழிப்பது வீணென்று அவள் நினைக்கிறாள். தன்னுடைய பிள்ளைகளின் மகிழ்ச்சியையும் ஆரோக்கியத்தையும்விட விருந்தினர்கள் புகழும்படியான தன்னுடைய வீட்டை வடிவமைப்பதும், நாகரீகமாக உணவை சமைப்பதுமே அநேகமாக அவளுடைய பெரும் எண்ணமாக இருக்கிறது.

உண்பதிலும் உழைப்பதிலும் இச்சையடக்கமின்றி இருப்பது பெற்றோரை பலவீனமாக்குகிறது. பலவேளைகளில் அவர்களை பதற்றப்படுத்தி, தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு சரியான கடமைகளைச் செய்ய அவர்களை தகுதியற்றவர்களாக்குகிறது. பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் விதவிதமான நாகரீக உணவுகளால் அடுக்கப்பட்ட மேசையைச் சுற்றிலும் ஒருநாளைக்கு மூன்றுமுறை கூடுகிறார்கள். ஒவ்வொருவேளை எடுக்கும் ஆகாரத்தின் பலனும் சோதிக்கப்படவேண்டும். சூடாகி, சேர்ந்துபோகும்வரை உழைத்ததினால், முதலில் சிறிது ஓய்வு எடுப்பதற்குமுன் எளிமையான உணவைக்கூட எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாத நிலையில் ஒருவேளை தாய் இருக்கலாம். சோர்வடையச்செய்வதற்கேதுவாக அவள் ஆயத்தப்படுத்தின

உணவு எந்தநேரத்திலும் அவளுக்குப் பொருத்தமில்லாததாக இருக்கிறது. அதிலும் இரத்தம் சூடாகி, சோர்வாகும்போது அவளுடைய சீரண உறுப்புகளை பார்ப்படுத்துகிறது. இவ்வாறாக தங்களுடைய சரீர நியதிகளை மீறுவதில் தொடருகிறவர்கள், தங்களுடைய வாழ்க்கையின் ஒரு காலகட்டத்தில் அதன் தண்டனையை அனுபவிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுவார்கள்.

செரிமானமின்மை மற்றும் அதைச் சார்ந்த குறைகளுடன் ஏன் இந்த உலகில் அநேக பதட்டமான பெண்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஏராளமான காரணங்கள் இருக்கிறது. விளைவு காரணத்தைத் தொடருகிறது. சுயகட்டுப்பாடற்ற மனிதன் பொறுமையாயிருப்பது கூடாதகாரியம். முதலாவது கெட்ட பழக்கங்களை மாற்றவேண்டும். ஆரோக்கியமாக வாழ கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதன்பின் பொறுமையாயிருப்பது அவர்களுக்குக் கடினமாயிருக்காது. மனம் சரீரத்தோடு கொண்டிருக்கும் உறவை அநேகர் புரிந்துகொள்ளவில்லைபோலிருக்கிறது. முறையற்ற ஆகாரத்தினால் உடல் தாறுமாறாகும்போது, மூளையும் நரம்புகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன. இவ்விதம் பாதிக்கப்பட்டவர்களை சிறிய காரியம்கூட வருத்தப்படுத்துகிறது. சிறிய கஷ்டங்கள் அவர்களுக்கு மலையைப்போன்று உயரமானவைகளாக இருக்கிறது. இவ்விதமான நிலையிலிருப்பவர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை முறையாக பயிற்றுவிக்க தகுதியற்றவர்களாகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை தீவிரமானதாயிருக்கும். சிலநேரங்களில் மிக தயையுள்ளவர்களாகவும், சில சமயங்களில் அற்பமான காரியங்களையும் கடிந்துகொள்ளுவதாக இருக்கும்.

பிள்ளைகளுடைய பொழுதுபோக்கினால் எழும் சத்தத்தை தன்னால் தாங்கமுடியாது என்று நினைத்து தாய் பலவேளைகளில் அவர்களை தன்னைவிட்டு அனுப்பிவிடுகிறாள். ஆனால் சரியான நேரத்தில் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளவும் மறுக்கவும் தாயின் கண்கள் அவர்கள்மேல் இல்லாதபடியால், மகிழ்ச்சியற்ற வேறுபாடுகள் எழுகின்றன. தாயின் ஒரு வார்த்தை அனைத்தையும் மீண்டும் சரியாக்கிவிடும். விரைவில் அவர்கள் சோர்வடைகின்றனர். மாற்றத்தை விரும்பி, பொழுதுபோக்கிற்காக தெருவிற்குச் செல்லுகின்றனர். தூய்மையான களங்கமற்ற பிள்ளைகள் கெட்ட நண்பர்களுடன் செல்ல நடத்தப்பட்டு, அவர்கள் காதுகளில் ஊதப்படும் தவறான சம்பாஷணைகள் அவர்களுடைய நல்ல பழக்கங்களை கெடுக்கிறது. பிள்ளைகளின் விருப்பங்களுக்கு ஏறக்குறைய தூங்கிவிட்டதைப்போலக் காணப்படும் தாய், தவறான பழக்கத்தைப் பார்த்து வேதனையோடு எழுப்பப்படுகிறாள். ஏராளமான விளைச்சலை வாக்குக்கொடுக்கும் தீமையின் விதைகள் அவர்களுடைய இளம் மனங்களில் விதைக்கப்பட்டது.

தன் பிள்ளைகள் தவறுசெய்யும் வாய்ப்பை பெற்றிருக்கிறார்களென்பது அவளுக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. சிசுக்களின் மனங்களில் நல்ல சரியான கொள்கைகளை பதிக்க சரியான காலத்தில் துவங்கவேண்டும். தாய் முடிந்தவரைக்கும் பிள்ளைகளோடு இருக்கவேண்டும். இருந்து, மதிப்புள்ள விதைகளை அவர்கள் இருதயங்களில் பதிக்கவேண்டும்.

தாயின் நேரம் விசேஷமானவிதத்தில் பிள்ளைகளுக்குச் சொந்தமானது. வேறு எவரும் கொண்டிராத உரிமையை பிள்ளைகள் அவளுடைய நேரத்தின்மீது கொண்டிருக்கிறார்கள். அநேக சந்தர்ப்பங்களில், சமையல் வேலைக்கோ அல்லது அவர்களுடைய இனம் மனங்களில் பெருமையை வளர்க்கிறதற்கேதுவாக நாகரீகத்திற்கேற்றபடி தனக்கும் அவர்களுக்கும் உடையை ஆயத்தம் செய்யவோ அதிக நேரம் தேவைப்படுவதால், அநேக தாய்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதை நெகிழுந்து விடுகிறார்கள். தங்களுடைய சுறுசுறுப்பான பிள்ளைகளை அமைதியாக்குவதற்காக அவர்களுக்கு நாளில் எந்த மணி நேரத்திலும் கேக்குகள் மற்றும் மிட்டாய்களைக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வயிறு கெடுதலான பொருட்களால் முறையற்ற இடைவெளிகளில் நிறைகிறது. பரிதாபமான பிள்ளைகளில் மீந்திருக்கும் உயிர்சக்திகளையும் அழிக்கிறதற்கு தங்களால் செய்யமுடிந்ததை தாய்மார்கள் செய்கிறார்கள் என்பதற்கு பிள்ளைகளுடைய வெளிறிய முகங்கள் சாட்சிபகருகின்றன. சீரண உறுப்புகள் தொடர்ச்சியாக பாரமடைகின்றன. அவைகளுக்கு ஓய்வு நேரம் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. கல்லீரல் செயலிழந்து இரத்தம் மாசுபடுகிறது. பிள்ளைகள் வியாதிகொண்டவர்களாகவும், எரிச்சலடைகிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள்தான் உண்மையாகவே வேதனைப்படுகிறார்கள். பொறுமையாயிருக்க அவர்களால் கூடாமற்போகிறது.

எப்போதையும்விட அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவது கடினமாயிருப்பதாக பெற்றோர்கள் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். அநேக சம்பவங்களில் அவர்களுடைய குற்றமுள்ள நிர்வாகமே இப்படிச் செய்திருக்கிறது. தங்கள் மேசைகளில்மேல் வைக்கும் உணவும், சாப்பிடும்படி பிள்ளைகளை ஊக்கப்படுத்துவதும், தொடர்ச்சியாக அவர்களில் மிருக உணர்ச்சிகளை தூண்டிக்கொண்டிருக்கிறது. கூடவே சன்மார்க்க அறிவுத்திறன்களை பெலவீனமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. குழந்தைப்பருவத்தில் பெற்றோர் கடைபிடித்த தவறான முறைகளினால் மிக அதிகமான பிள்ளைகள் தங்கள் வாலிபகாலத்தில் துயரமான அஜீரணகோளாறுகளைப் பெறுகிறார்கள். தங்கள் பிள்ளைகளிடம் இவ்வாறு நடந்துகொண்டதால் தேவனுக்குக் கணக்குக் கொடுக்கும்படி அவர்கள் அழைக்கப்படுவார்கள்.

அநேக பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு சுயக்கட்டுப்பாட்டைக் குறித்த பாடங்களைத் தருவதில்லை. அவர்கள் தங்கள் பசிஆர்வத்தில் திளைத்து, பிள்ளைகள் தங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப புசித்துக் குடிக்கும் பழக்கங்களை உண்டாக்க குழந்தைப்பருவத்திலேயே விட்டுவிடுகிறார்கள். இவ்வாறாக வாலிபப் பருவத்தில் அவர்கள் தங்களுடைய பொதுவான பழக்கங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய விருப்பங்கள் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. அவர்கள் வயதை அடையும்போது பொதுவான இச்சையடக்கமற்ற பழக்கங்களில் மாத்திரமல்ல, அதற்கும்மேலாக செல்லுவார்கள். தங்களுடைய கூட்டாளிகளை அவர்கள் கெட்டவர்களாயிருந்தாலும் தாங்களாகவே தெரிந்துகொள்ளுவார்கள். பெற்றோரிடமிருந்து வரும் கட்டுப்பாடுகளை பொறுக்கமாட்டார்கள். கெட்டுப்போன உணர்ச்சிகளுக்கு பிடியை தளர்த்திவிடுவார்கள். தூய்மைக்கும் உண்மைக்கும் மதிப்பே இருக்காது. இன்றைய நாளில் வாலிபர்களிடையே தூய்மையின்மையும் சன்மார்க்கத் தகுதியின்மையும் நிலவுவதற்கு இதுவே காரணம். ஆண்களும் பெண்களும் தேவனுடைய கற்பனைகளுக்கு கீழ்ப்படிய கவலையற்றிருப்பதற்கும் இதுவே பெரும் காரணம். சில பெற்றோர்கள் தங்கள்மேல் கட்டுப்பாடற்று இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய ஆரோக்கியமற்ற பசியையும், உணர்ச்சிவசப்பட்ட மனநிலையையும் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. எனவே பசியை மறுக்கவும் சுயக்கட்டுப்பாட்டோடு இருக்கவும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுத்தர அவர்களால் முடியாது.

கல்வி கற்பிப்பதில் உள்ள தவறுகள்

அநேக தாய்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு போதிக்க தங்களுக்கு நேரமில்லை என்று உணருகிறார்கள். எனவே அவர்களிடமிருந்து விடுபடவும், அவர்களுடைய சத்தம் மற்றும் தொல்லைகளிலிருந்து விடுபடவும் அவர்களை பள்ளிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். பள்ளிக்கூட அறைகள் பலவீனமான சரீரத்தைப் பெற்றிருக்கிற பிள்ளைகளுக்கு கடினமான இடமாக இருக்கிறது. கல்விக்கூட அறைகள் பொதுவாக ஆரோக்கியத்தை ஒப்பிட்டு அல்ல மலிவாகவே கட்டப்படுகின்றன. போதுமான காற்றோட்டம் கொண்டதாகவும் பிள்ளைகளை அதிக குளிரில் விட்டுவிடாமல் இருக்கும்படியும் அறைகள் அமைக்கப்படுவதில்லை. பிள்ளைகள் வசதியாக உட்காரவும், நுரையீரலும் இருதயமும் ஆரோக்கியமாக செயலாற்றுவதற்கேதுவான சரியான நிலையில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிற தங்களுடைய சிறிய சரீரங்களை வைக்கிறதற்கேதுவாகவும் இருக்கைகள் அமைக்கப்படுவது அரிதாக இருக்கிறது. இளம் பிள்ளைகள் ஏறக்குறைய

எந்த வடிவிலும் வளரமுடியும். முறையான உடற்பயிற்சி, சரீரத்தை சரியான நிலையில் வைப்பது ஆகிய பழக்கங்களின்வழியாக ஆரோக்கியமான வடிவங்களைப் பெறலாம். கல்வி அறைகளில் மூன்றிலிருந்து ஐந்து மணிநேரங்கள் கடினமான சரியாக வடிவமைக்கப்படாத பலகைகளில் உட்கார்ந்து, அநேகருடைய தூண்மையற்ற சுவாசங்களை சுவாசிப்பது இளம் குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்தையும் வாழ்க்கையையும் அழிக்கும். பெலவீனமான நுரையீரல்கள் பாதிக்கப்படுகிறது. முழு அமைப்பின் நரம்பு ஆற்றலும் எங்கிருந்து வருகிறதோ அந்த மூளை, களைப்பைத் தாங்கும் அளவு மனஞ்சார்ந்த உறுப்புகளின் பலம் முதிரும்முன்பாக செயல்பாட்டிற்கு அழைக்கப்படும்போது, பெலவீனமடைகிறது.

வெவ்வேறுவிதமான வியாதிகளுக்கான அடிக்கல் கல்வி அறைகளில் நிச்சயமாக நாட்டப்படுகிறது. அதிலும் விசேஷமாக அனைத்து உறுப்புகளிலும் நுண்ணிய மென்மையான மூளை, அதிகப்படியான செயல்பாட்டினால் நிரந்தரமாக காயப்படுகிறது. இது பலவேளைகளில் கட்டிகள், வீக்கங்கள், தலையில் நீர்கோத்தல், வலிபோன்றவைகளை அவைகளின் பயங்கரமான விளைவுகளோடு உண்டாக்குகிறது. உயரும் இலக்குகொண்ட தாய்மார்களால் இவ்வாறாக அநேகருடைய வாழ்க்கை தியாகம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைகளை தாண்டமுளவு போதுமான பலம் கொண்ட பிள்ளைகளில் வெகு அதிகம்பேர் அவைகளின் பாதிப்புகளை வாழ்க்கை முழுவதும் சுமக்கின்றனர். முதிர்ச்சியடையும்போது அதிகமான மன பயிற்சிகளை தாங்கமுடியாத அளவு மூளையின் நரம்பு ஆற்றல் பலவினமடைகிறது. மூளையின் மென்மையான சில உறுப்புகளின் பலம் செலவழிந்துபோவதுபோலத் தோன்றுகிறது.

மிக இளம் வயதிலேயே பள்ளிக்கு அனுப்பப்படுவதால் பிள்ளைகளின் சரீர மன ஆரோக்கியம் மாத்திரம் ஆபத்தில் இல்லை; சன்மார்க்க ரீதியிலும் அவர்கள் குறைவானவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். பக்குவப்படுத்தப்படாத பழக்கங்களைக் கொண்ட பிள்ளைகளுடன் அறிமுகமாகிற வாய்ப்புகள் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. கரடு முரடான, பொய் சொல்லி, சத்தியம்பண்ணி, திருடி, வஞ்சித்து, தங்களுடைய தீய பழக்கங்களைக்குறித்த அறிவை தங்களைவிடவும் இளையவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்ற சமுதாயத்திற்குள் அவர்கள் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இளம் பிள்ளைகள் விட்டுவிடப்படும்போது நல்லவைகளைக் காட்டிலும் தீயவைகளை மிக எளிதாக கற்றுக்கொள்ளுவார்கள். இயற்கையான மனதுடன் கெட்ட பழக்கங்கள் நேர்த்தியாக ஒத்துப்போகும். சிசுவாயிருக்கும்போதும், குழந்தைப்பருவத்திலும், பார்த்து கேட்கிற காரியங்கள் அவர்கள் மனதில்

ஆழமாக பதிகிறது. இளம் மனங்களில் விதைக்கப்பட்ட தீமை என்னும் விதை வேர்பற்றி, பெற்றோரின் மனங்களை காயப்படுத்தும் கூர் முட்களாக ஆகின்றன.

குழந்தையினுடைய வாழ்க்கையின் முதல் ஆறு அல்லது ஏழு வருடங்களில் மனப்பயற்சியைவிடவும் அதன் சரீர பயிற்சிக்கு விசேஷ கவனம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அந்த காலத்திற்குப்பிறகு சரீரம் ஆரோக்கியமாயிருக்குமாயின் இவ்விரண்டின் பயிற்சியும் கவனம் கொடுக்கப்படவேண்டும். சிசுப் பருவம் ஆறு அல்லது ஏழு வருடங்களுக்கு நீள்கிறது. இந்த காலம்வரை ஆட்டுக்குட்டிகளைப்போல வீட்டிலும் முற்றத்திலும் சுற்றிவரும்படியும், மனதின் வேகத்துக்கேற்றபடி குதித்து தாண்டி, கவலைகளும் பிரச்சனைகளும் அற்றவர்களாக இருக்கும்படியும் குழந்தைகள் விட்டுவிடப்படவேண்டும்.

பெற்றோர்கள், விசேஷமாக தாய்மார்கள்தான் அப்படிப்பட்ட இளம் மனங்களின் ஒரே ஆசிரியராக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் புத்தகங்களிலிருந்து பயிலக்கூடாது. குழந்தைகள் இயற்கையிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் ஆர்வம் கொண்டவர்களாகவே பொதுவாக இருப்பார்கள். தாங்கள் பார்ப்பவைகளையும் கேட்பவைகளையுங்குறித்து அவர்கள் கேள்விகள் கேட்பார்கள். போதிக்கும்படியான வாய்ப்புகளை பெற்றோர்கள் மேம்படுத்தி, பொறுமையாக, கேள்விகேட்கும் அச்சிரியவர்களுக்கு பதில்கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, தீயவைகள் வேர்கொள்ள இடந்தராமல், நல்லவைகளை தங்கள் பிள்ளைகளின் மனங்களில் விதைத்து, சத்துருவுக்கு எதிராக அவர்களுடைய மனங்களுக்கு வலுவூட்டலாம். குணங்களை வடிவமைப்பதில், அந்த இளம் வயதில் குழந்தைகளுக்குத் தேவைப்படுவதெல்லாம் தாயின் அன்பான போதனைகள்தான்.

பிள்ளைகள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய முதல் முக்கியமான பாடம் பசியை முறையாக மறுப்பதுதான். உணவைக் கொடுத்து, வாழ்க்கையின் பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் நிவாரணம் உணவுதான் என்று கற்பிப்பதற்குப்பதிலாக, அவர்களது மனதை ஆற்றி, திசைதிருப்புவதன் வழியாக தங்கள் பிள்ளைகளின் தேவைகளை சந்திப்பது தாய்மார்களுடைய கடமை.

பெற்றோர்கள் எளிமையான ஆகாரத்தினால் திருப்தியடைந்து, ஆரோக்கியமாக வாழ்ந்திருந்தால், அதிக செலவு மிச்சமாகியிருக்கும். தகப்பன் குடும்பத்தின் தேவைகளை சந்திக்கும்படி தன்னுடைய பெலத்துக்குமிஞ்சி வேலைசெய்யும் கட்டாயம் வந்திருக்காது. எளிமையான சத்தான உணவு, தேவையின்றி நரம்புமண்டலத்தை உணர்ச்சிவசப்படுத்தி மிருக உணர்ச்சிகளை

தூண்டி கோபமான எரிச்சலை உண்டுபண்ணியிருக்காது. அவர் எளிய உணவை எடுத்திருந்தால், அவருடைய சிந்தனை தெளிவாகவும், நரம்புகள் நிதானமாகவும், வயிறு ஆரோக்கியமான நிலையிலும் இருந்திருக்கும். தூய்மையான சாரீரத்துடன் அவருக்கு பசியின்மை ஏற்பட்டிருக்காது. இன்றைய தலைமுறை இப்போதைவிடவும் இன்னும் மேன்மையான நிலையிலிருந்திருக்கும். இப்போதும் கூட இந்த தாமதமான காலத்திலும், நம்நிலையை மேம்படுத்த ஏதாகிலும் செய்யமுடியும். எல்லாவற்றிலும் இச்சையடக்கத்தோடு இருப்பது அவசியம். கட்டுப்பாடான தகப்பன் தன் மேசைமீது வகைவகையான உணவு இல்லை என்று குற்றப்படுத்தமாட்டார். ஆரோக்கியமுறைப்படி வாழ்வது ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் குடும்பத்தின் நிலையை மேம்படுத்தி, மனைவியும் தாயுமாயிருக்கிறவள் தன்னுடைய பிள்ளைகளுக்காக நேரம் செலவிட அவளை அனுமதிக்கும். இந்த உலகத்திற்கும், இனிவரும் பரலோகத்திற்கும் உபயோகமாயிருக்கும்படி தங்களுடைய பிள்ளைகளை எந்த விதத்தில் சிறப்பாக பயிற்றுவிக்க முடியும் என்பது பெற்றோரின் ஆராய்ச்சியாக இருக்கும். தங்களுடைய பிள்ளைகள் முறையாகவும், எளிமையாகவும், ஆனால் வசதியாகவும், எம்பிராய்டரி மற்றும் அலங்காரமுமின்றி துணிகளை உடுத்துவதை பார்ப்பதில் அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள். சாந்தமும் அமைதலுமுள்ள ஆவியாகிய, தேவனுடைய பார்வையில் விலையேறப்பெற்ற உள்ளான அலங்காரத்தை தங்கள் பிள்ளைகள் பெற்றிருப்பதைக் காணும்படி அவர்கள் ஊக்கமாக உழைப்பார்கள்.

கிறிஸ்தவ தகப்பன் வேலைக்குச் செல்லும்படி தனது வீட்டைவிட்டு வெளியே போகுமுன், தன் குடும்பத்தை தன்னைச் சுற்றிலும் கூட்டி, தேவன் முன்பாக பணிந்து, பெரிய மேய்ப்பனுடைய கவனத்தில் அவர்களை ஓப்படைப்பான். பின்னர் தான் வேலைசெய்யும் நேரம் முழுவதும் தன் இருதயத்தை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்க, தன் மனைவியின் அன்புடனும் வாழ்த்துக்களுடனும், பிள்ளைகளின் அன்புடனும் வேலைக்குச் செல்வான். தன் வேலைக்கு எழுப்பப்பட்ட அந்தத் தாயானவள் தகப்பன் இல்லாதபோது தன்மேல் இருக்கும் பிள்ளைகளைக்குறித்த பொறுப்புகளை உணருவாள். தான் தன் கணவனுக்காகவும், பிள்ளைகளுக்காகவும் வாழ்கிறதை உணருவாள். தன் பிள்ளைகளை சரியாக பயிற்றுவிப்பதன்மூலமும், அவர்களுக்கு இச்சையடக்கம் மற்றும் சுயகட்டுப்பாட்டை கற்பிப்பதன்மூலமும், அவர்கள் தேவனுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளை கற்பிப்பதன்மூலமும் உலகத்திலே உபயோகமானவர்களாக இருக்கவும், சமுதாயத்தின் சன்மார்க்க தரத்தை உயர்த்தவும், தேவனுடைய பிரமாணங்களை கண்படுத்தி அதற்குக் கீழ்ப்படியவும், அவர்களை அவள் தகுதிபடுத்துகிறாள். பொறுமையோடும்

விடாப்பிடியாகவும், கற்பனையின்மேல் கற்பனையாக பிரமாணத்தின்மேல் பிரமாணமாக பயபக்தியான தாய் தன் பிள்ளைகளுக்குப் போதிப்பாள். கடுமையாகவும், கட்டாயப்படுத்தியும் அல்ல, அன்போடும் இளகின மனதோடும் கற்பிப்பாள். இவ்விதமாக அவர்களை வெற்றிகொள்ளுவாள். அவர்கள் அவளுடைய அன்பான பாடங்களை கவனித்து, சந்தோஷமாக அவளுடைய போதனைகளுக்கு செவிகொடுப்பார்கள்.

பிள்ளைகளுடைய சத்தத்தினால் வருத்தப்படாதபடிக்கும், அவர்கள் விரும்புகிறபடி அவர்களை கவனித்துக்கொண்டிருப்பதினால் வெறுப்படையாதபடிக்கும் அவர்களை தன்னிடமிருந்து அனுப்பிவிடுவதற்குப் பதிலாக, அவர்களை ஆற்றி, சுறுசுறுப்பான அவர்களுடைய மனங்களை சில பொழுதுபோக்குகளிலும், அல்லது எளிய மகிழ்ச்சியான வேலைகளிலும் திசைதிருப்புவதைக் காட்டிலும் வேறு எவ்விதத்திலும் அவளுடைய நேரம் மேன்மையாக செலவுசெய்யப்படாது என்பதை அவள் உணருவாள். தன் பிள்ளைகளுக்காக எடுக்கிற முயற்சிகளுக்கும், அவர்களுடைய பொழுதுபோக்குகளைக் கண்டுபிடிக்க தான் செலவு செய்கிற நேரத்திற்குமான பலனை தாய் தாராளமாகத் திரும்பப் பெறுவாள்.

சிறு குழந்தைகள் கூடியிருப்பதை விரும்புவார்கள். பொதுவாக அவர்களால் தனிமையில் இன்பம் காணமுடியாது. அநேக சந்தர்ப்பங்களில், வீட்டில் இருக்கும்போது, குழந்தைகளின் இடம் தான் இருக்கும் அறைதான் என்பதை தாய் உணரவேண்டும். அப்போது அவர்களை மேற்பார்வையிட்டு, தன் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் சிறிய வேறுபாடுகளை சரிசெய்ய ஆயத்தப்படலாம்; தவறான பழக்கங்களையோ அல்லது வெளிப்படும் சுயநலமான காரியங்கள், உணர்ச்சிகளையோ திருத்தலாம்; அவர்கள் மனங்களை சரியான பாதையில் திருப்பிவிடலாம். தாங்கள் சந்தோஷப் படுகிறவைகளால் தாயும் மனமகிழ்வாள் என்று பிள்ளைகள் நினைப்பார்கள். சிறிய குழப்பங்களில் தாயை ஆலோசிப்பது அவர்களுடைய பூரணமான சுவாமிமாக இருக்கிறது. ஈடுபாடின்றி பார்ப்பதன்வழியாக குழந்தையின் உணர்வுகளை தாய் காயப்படுத்திவிடக்கூடாது; அல்லது சிறிய காரியங்களுக்கும் தொந்தரவு செய்வதாக நினைத்து அவைகளை மறுத்துவிடக்கூடாது. தாய்க்கு சிறியதாகத் தோன்றுவது அவர்களுக்குப் பெரியதாயிருக்கும். சரியான சமயத்தில் சொல்லப்படும் ஆலோசனையான அல்லது எச்சரிப்பான ஒரு வார்த்தைகூட மிகுந்த மதிப்புள்ளதாயிருக்கும். தாயிடமிருந்து வரும் அங்கீகரிப்பான ஒரு பார்வை, ஊக்கப்படுத்தும் ஒரு வார்த்தை அல்லது பாராட்டு, பலவேளைகளில் அந்த நாள் முழுவதற்கும் அந்த சிறிய உள்ளத்தின்மீது ஒளிவெள்ளத்தை வீசும்.

சிசு பருவத்தில் பிள்ளைகள் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய முதல்பாடம், சரீர ஆரோக்கியத்தை குறித்ததாகவே இருக்கவேண்டும். ஆரோக்கியத்தை மிக நேர்த்தியான நிலையில் வைக்கக்கூடிய தரமான எளிய உணவே, அதுவும் சரியான இடைவேளைகளில்தான் அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும். மூன்றுமுறைக்குமேல் அனுமதிக்கப்படக்கூடாது. இரண்டு முறை ஆகாரம் என்பது மூன்றைவிடவும் மேலானதாயிருக்கும். பிள்ளைகள் சரியாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டால், அழுதோ அல்லது ஆர்ப்பாட்டம்செய்தோ எதையும் பெறமுடியாது என்பதை விரைவாக கற்றுக்கொள்ளுவார்கள். நியாயமான தாய் தன்னுடைய தற்போதைய வசதிக்காக அல்ல, எதிர்கால நன்மைக்கேதுவாக தன் பிள்ளைகளை பயிற்றுவிப்பாள். இந்த நோக்கத்தில், பிள்ளைகள் ஆரோக்கியத்திற்கேதுவாக புசித்து, குடித்து, உடுத்தும்படி, பசியைக் கட்டுப்படுத்துவதும், சுயத்தை மறுப்பதுமான முக்கியமான பாடங்களை அவர்களுக்கு போதிப்பாள்.

தேவனை நேசித்து, அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிற, நன்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட குடும்பம் மகிழ்ச்சியான சந்தோஷமான குடும்பமாயிருக்கும். தகப்பன் அனுதின வேலையை முடித்துத் திரும்பும்போது, தன்னுடைய குழப்பங்களை வீட்டிற்குக் கொண்டுவரமாட்டார். இல்லமும் குடும்ப வட்டமும் மகிழ்வற்ற குழப்பங்களினால் பாதிக்கப்படக்கூடாதபடி புனிதமானது என்று உணருவார். வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லும்போது, தன்னுடைய இரட்சகரையும், தனது மார்க்கத்தையும் பின்வைத்துச் செல்லமாட்டார். அவை இரண்டும் அவருடைய தோழர்களாயிருக்கும். தன்னுடைய குடும்பத்தின் இனிய செல்வாக்கும், மனைவியின் வாழ்த்துதலும், பிள்ளைகளின் அன்பும் அவருடைய பாரத்தை இலகுவானதாக்கி, தன்னை வரவேற்ற ஆனந்தமாக காத்திருக்கும் மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் தரும்படியான ஊக்கப்படுத்தும் வார்த்தைகளோடும், தன்மனதில் சமாதானத்தோடும் சந்தோஷத்தோடும் அவர் வீடு திரும்புவார். தன் குடும்பத்தோடு ஜெபத்திற்கு அமரும்போது, தன்னையும் தனக்கு அன்பானவர்களையும் நாள் முழுவதும் பாதுகாத்த அவருடைய பாதுகாப்பிற்காக நன்றியான இருதயத்தோடு தலைபணிவார். தேவனுடைய தூதர்கள் அந்த அறையில் அசைவாடி, தேவனுக்குப் பயந்த பெற்றோர்களின் ஊக்கமான ஜெபங்களை சுகந்த வாசனையாக பரலோகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுவார். அவைகள் மீண்டும் ஆசீர்வாதங்களாக பதிலளிக்கப்படும்.

வயிற்றைக் காயப்படுத்துவதற்கேதுவாக சுவையை ஆலோசிப்பது பாவமாகும் என்று பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளின் மனங்களில் பதியவைக்கவேண்டும். தங்களுடைய சரீரத்தின் இயற்கை விதிகளை

மீறும்போது. தங்களை உண்டாக்கினவருக்கு விரோதமாக பாவஞ்செய்கிறார்கள் என்கிறதை அவர்கள் மனதில் பதியவைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கற்பிக்கப்படுகிற பிள்ளைகளை கட்டுப்படுத்துவது கடினமாயிருக்காது. எரிச்சலடைகிற, மாறும் மனநிலைக்கு உட்படாது, வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியாக அனுபவிக்கும் மிக மேன்மையாக நிலையில் அவர்கள் இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட குழந்தைகள் தங்களுடைய சன்மார்க்கக் கடமைகளை பிரியமாகவும், தெளிவாகவும் புரிந்துகொள்ளுவார்கள். தங்களுடைய விருப்பத்தையும் சித்தத்தையும் பெற்றோரிடம் ஒப்படைக்கும்படி கற்பிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள், தங்களுடைய சித்தங்களை எவ்வித கஷ்டமுமின்றி விருப்பத்தோடு தேவனிடம் ஒப்படைத்து, கிறிஸ்துவின் ஆவியினால் நடத்தப்படுவதற்கு சரணடைவார்கள். கிறிஸ்தவர்களென்று தங்களை அழைத்துக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு சபையைப் பார்ப்படுத்துமளவு அதிகமான போராட்டங்கள் இருப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் தங்களுடைய குழந்தைப்பருவத்தில் பயிற்றுவிக்கப்படவில்லை. மாறாக, தன்னுடைய குணங்களை தாங்களே உருவாக்கிக்கொள்ளும்படியாக அதிகமாக விட்டுவிடப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய தவறான பழக்கங்களும் விசித்திரமான மகிழ்ச்சியற்ற மனநிலையும் சரிப்படுத்தப்படவில்லை. தங்களுடைய சித்தங்களை தங்களுடைய பெற்றோரிடம் ஒப்படைக்க அவர்கள் கற்பிக்கப்படவில்லை. குழந்தைப்பருவத்தில் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட பயிற்சியால் அவர்களுடைய மார்க்க அனுபவம் முழுமையும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது அவர்கள் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. ஒழுங்கில்லாத பிள்ளைகளாக வளர்ந்துவிட்டார்கள். இப்போது, தேவனுடைய வார்த்தையில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தூய்மையான ஒழுங்கிற்கு தங்களை ஒப்புக்கொடுப்பது அவர்களுடைய மார்க்க அனுபவத்திற்குக் கடினமாக இருக்கிறது. தங்கள் பிள்ளைகள் மார்க்க சம்பந்தமான அனுபவங்களில் வளர்க்கப்படும்படி தங்கள்மேல் இருக்கும் பொறுப்பை பெற்றோர்கள் உணரவேண்டும்.

திருமண உறவை, பரிசுத்த கட்டளைகளால் பாதுகாக்கப்படுகிற — தேவன் நியமித்த புனிதமான ஒன்றாக கருதுகிறவர்கள், தங்கள் அறிவினால் கட்டுப்படுத்தப்படுவார்கள். திருமண உறவு கொடுக்கிற ஒவ்வொரு வாய்ப்பின் விளைவையும் கவனமாக எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பிள்ளைகளுடைய வெளிச்சம் வெளிப்படுவதற்கேதுவாக அவர்களுடைய தன்மையிலிருக்கிற கரடுமுரடான பகுதிகளை ஒழுக்கத்தின் மூலமாக அகற்றும்படி, அவர்கள் தேவனால் தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற விலையேறப்பெற்ற ஆபரணங்கள் என்று உணருவார்கள். பிள்ளைகளும், தங்கள் வாழ்க்கையில் நன்மை செய்து, தங்களுடைய வெளிச்சத்தால்

A Solemn Appeal

மற்றவர்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கும், தங்களுடைய வாழ்க்கையால் இந்த உலகத்தை வாழ்வதற்கு மேன்மையான இடமாகச் செய்வதற்கும், கடைசியாக, மேன்மையான உலகத்தின் மேலான வாழ்க்கையில் தேவனுடைய பிரசன்னத்திலும் ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய பிரசன்னத்திலும் என்றென்றும் பிரகாசிப்பதற்கும் தங்கள் குணங்களை உருவாக்கும் மிக பவித்திரமான கடமையின்கீழ் தாங்கள் இருப்பதை உணருவார்கள்.